

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-150-0251
Dok.: LBN41977

Besvarelse af spørgsmål nr. 382 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for mulighederne for at flytte vidner fra et kvarter til et andet i tilfælde af, at de bliver truet.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

”I retsplejeloven findes en række bestemmelser om vidnebeskyttelse. Retten kan således – under visse i loven angivne betingelser – f.eks. træffe bestemmelse om, at tiltalte skal forlade retslokalet, når et vidne afgiver forklaring. Dette kan i særlige tilfælde tillige kombineres med, at vidnets navn, bopæl og stilling ikke oplyses for tiltalte. Endvidere kan der efter retsplejeloven træffes bestemmelse om navneforbud, referatforbud og dørlukning, ligesom det kan komme på tale, at et vidne – allerede før domsforhandlingens påbegyndelse – får lejlighed til at afgive en indrenretlig forklaring.

Herudover er der en række praktiske foranstaltninger med henblik på beskyttelse af vidner, der kan iværksættes af politiet og anklagemyndigheden, hvis det skønnes relevant. F. eks. kan en polititjenestemand eskortere et vidne til og fra retten.

Det er politikredsene – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Rigspolitiet – der i hver enkelt sag foretager en konkret vurdering af, hvilke beskyttelsesforanstaltninger som måtte være påkrævet med henblik på beskyttelse af et truet vidne.

I langt de fleste tilfælde vil sagerne kunne håndteres i politikredsene – eventuelt i samarbejde med de sociale myndigheder. Patruljering, bevogtning og overnatning et sikkert sted er blandt de foranstaltninger, der kan tages i anvendelse.

I de helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksættes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Rigspolitiet yde bistand til politikredsene inden for rammerne af et såkaldt ”vidnebeskyttelsesprogram”.

De særlige beskyttelsestiltag, der kan iværksættes med Rigspolitiets bistand i ekstraordinære tilfælde, effektueres på baggrund af en nøje vurdering af den trussel, der har givet anledning til overvejelserne om særlige tiltag, samt en nøje vurdering af det vidne, som skal beskyttes. Før en person kommer til at indgå i et vidnebeskyttelsesprogram, skal der således foretages en lang række undersøgelser med henblik på at sikre, at vidnebeskyttelsesprogrammet bliver en succes. I den forbindelse stiller politiet bl.a. psykologisk og lægelig bistand til rådighed.

I yderste konsekvens kan der – i meget sjældne tilfælde – foretages et fuldstændigt identitetsskifte, og det pågældende vidne kan eventuelt tillige hjælpes til et nyt liv i et andet land. Inden der foretages sådanne meget indgribende foranstaltninger, gøres det bl.a. klart for det pågældende vidne, at foranstaltningerne kun kan gennemføres, hvis vedkommende selv medvirker til processen, herunder ved ikke at opsøge sin tidligere omgangskreds. Ligeledes gøres det klart for det pågældende vidne, at politiets bistand kan forventes at bortfalde, hvis vidnet ikke overholder de med politiet indgåede aftaler.

Politiet har i forbindelse med vidnebeskyttelse mulighed for at yde praktisk bistand samt den nødvendige økonomiske bistand bl.a. til ophold på midlertidige adresser, flytning og rejseomkostninger.”